

С. 22. Попъ Дивакъ казва слово-то:
Пазетеса отъ лжливи-тѣ прореци, които
наджъ при въсъ като агънца, а отъ
вжтрѣ сѫ вълци чловѣкоидци.

Ч. 23. Нѣкои си критикуватъ тѣй
попъ Дивитаково слово, протестирали
и ишажъ удовленїе отъ словосказника.

П. 24. Чудо голѣмо станжало! єдинъ
вїнопродавецъ като продалъ найдовро-то
си вїно, зелъ да вади кала да го вари
и наликалъ въ него двѣ-три жевчета!

С. 25. Нѣкоиси пѣ: „сънъма кжр-
ши, сънъ ма ломи, сънъ ми не доходдл“
— я пакъ дрѹгий: „съне ты мой сънъ,
що ма изневѣри та ма тежко прѣспа.“

Н. 26. Єдинъ калѓеръ мылъ ма-
джарки-тѣ си съ сапънъ да не плесенѧ-
сватъ, престрѣлъ ги на слънце да сѫх-
натъ, обикалъ ги и имъ чете акаѳисъ.

П. 27. Радѹса царице,
Бесеннаѧ парище!

Б. 28. Негово преподобиѣ дава три
форлини помошь за да са въздигнѣ въ
отечество-то мѣрчище.

С. 29. Нѣколко мѣнастыри са под-
новяватъ, пари бѣзъ хесапъ са харчатъ,